

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 44. Essexiæ Comes in Anglia captus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

conjuncta est: postea vero ab eadem Sæc. XVII.
 fuit segregata, & progressu temporis A. C. 1601.
 omnibus Lotharingæ, Bariï, Metis,
 & vicinæ regionis Abbatiis aucta. An-
 no autem Salvatoris nostri millesimo
 sexcentesimo quarto die septima Apri-
 lis Clemens VIII. edito diplomate no-
 vam hanc Congregationem sub nomine
 SS. Vitonis & Hydulphi auctoritate
 Apostolica confirmabat, cunctaque pri-
 vilegia Congregationi Cassinensi, ad cu-
 jus normam hæc erecta erat, a sum-
 mis Pontificibus collata eidem quoque
 indulgebat. Eo tempore tota Congre-
 gatio nonnisi viginti tres Sacerdotes &
 quinque Fratres laicos complectebatur,
 anno autem sequenti Abbatiam S. Mi-
 chaelis, necnon Longevillanam, & an-
 no millesimo sexcentesimo septimo il-
 lam S. Avoldi cum pluribus aliis sibi
 aggregabat.

§. XLIV.

Essexiæ Comes in Anglia captus.

Hunc annum non modo postremum, Thuan.l.125.
 sed & oppido funestum experieba- Mercur.
 tur Robertus Devoreusius Essexiæ Co- Gallobelg.
 mes, qui Elisabethæ Angliæ Reginae ad hunc ann.
 olim in spem usque nuptiarum charus, Rapin. Thoi-
 aut fortunæ blandientis satietate aut ras hist.
 æmulorum invidia, aut proprii criminis d'anglet.
 vit. Cambden in
 Hist. Eccles. Tom. LIII. I cul-

Sec. XVII. culpa non modo regio favore excidit
 A. C. 1601. sed insuper in ferali pegmate vitam finit

Erat in aula Robertus Cæcilius, qui
 Reginæ ab epistolis plurimum apud eam
 dem gratia valebat, ac proin Comitum
 cui diuturna æmulatione infestus erat
 ab Elisabethæ consortio amovere nite-
 batur, eidem falso persuadens, quod
 Essexius ambitione tumidus varia
 Regni perniciem moliretur, ac pro-
 pterea consultum foret, ut obtentu ex-
 peditionis contra rebelles in Hiberniam
 ablegaretur. Placuit Reginæ consilium
 nec spartam recusabat Comes, ea ta-
 men lege, ut quoties reipublicæ expe-
 dire videretur, non expectato Reginæ
 mandato in Angliam redire posset. In
 quoque ejus precibus datum, publico
 diplomate desuper concesso, quod tamen
 simulac Comes in Hiberniam ve-
 nerat, per privati sigilli literas revocatum
 est. Re comperta Essexius sacre-
 tis cum Tyrennio Comite induciis in
 Angliam revertitur: mox vero custodia
 datus ab omni munere publico remo-
 vetur, quæsito obtentu, quod perniciosum
 cum Tyrennio Comite consilia fovens
 indultis induciis seditionem in Hiber-
 nia fovisset: brevi tamen libertati red-
 ditus interdicto duntaxat Aulæ accessu
 ad rusticum prædium secedere jubetur,
 ubi indignatione audaciam acuentes
 primum

primum asperioribus verbis literisque in Sæc. XVII.
 Elisabetham invehitur, postea commu- A. C. 1601.
 nicato cum suis consilio Reginam capere,
 suosque hostes aula exturbare constituit,
 hancque in rem datis ad Scotiæ Re-
 gem literis eidem significabat, quod il-
 lum potentiores in aula Proceres, quos
 inter Cæcilius & Nortinghamus Ante-
 signani essent, a Regni Anglici succes-
 sione dejicere, sceptrumque ad Hi-
 spaniæ Infantem transferre molirentur:
 proin ad dissipanda hæc conjuratorum
 consilia necessarium foret, ut decretis
 in Angliam legatis jus in Regnum sibi
 asseri, cunctosque Hispani Regis clien-
 tes aula & Senatu excludi peteret.
 Præterea, si tamen Cambdeno fides,
 Essexius quosdam Presbyterianos Pa-
 stores, imo & quosdam Catholicos in
 suas partes pertrahere satagens, eisdem
 duram conditionem, ad quam tyran-
 nico Reginæ imperio redacti essent,
 studiose exaggerabat, facta melioris for-
 tunæ spe. His ita constitutis Sontam-
 ptoniæ Comitem aliosque sibi addictos
 convocat, eisdem exponens, quod cen-
 tum & viginti Nobiles ad arma para-
 tos numeraret, qui aut Regium Pala-
 tium invaderent, aut ipsam Reginam
 captam abducerent. Frequentior hic
 Nobilium concursus Essexii fidem sus-
 pectam reddebat, unde Senatu in magni

Sæc. XVII. A. C. 1601. Thesaurarii ædibus habito Comes ad-
esse jubetur, qui valetudinem obten-
dens altera die Londinum cum suorum
quingentis ingredi, populumque ad se-
ditionem concitare decernit: Re autem
per Ferdinandum Gurgum e conjura-
tis unum detecta, Regina ad Drurii
ædes, ubi Essexius cum Rutlandio &
Sontamptonio Comitibus diversabatur,
Burkustum, Worcestriæ Comitem &
Knollerium ablegat, sciscitatu-
ros, quos tandem hic armatorum numerus spe-
ctaret: his reposuit Comes, sibi factum
compertum esse, quod in suam necem
inimici ejus conspirassent, proin in vitæ
suæ defensionem hos amicos esse con-
vocatos: his dictis Legati aliquamdiu
ab Essexio inclusi detinebantur, qui ta-
men in aulam reduces sibi vim ab eo
illatam dicebant. Essexius autem quan-
tocius cum suo agmine Londinum con-
tendit, elataque voce adversus vitæ
suæ insidiatores populi procerumque
opem implorat: cum autem nullos om-
nino motus in sui favorem fieri cerne-
ret, seque in pluribus urbis plateis tan-
quam perduellem præconis voce pro-
clamari comperiret, fuga sibi consu-
lere statuit.

§. XLV.

Extremum Essexii Comitis supplicium.

Jam